בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 28829-06-21 מועדה נ' גמח

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקש: **גלאור מועדה**

נגד

המשיב: **ערן גמח**

<u>החלטה</u>

לפני ביהמ"ש בקשה לביטול פסק דין.

כתב התביעה

1. התובע הגיש ביום 13.6.21 תביעה נגד הנתבע בה טען שתחילתה של הסוגיה הנדונה בתובענה הינה בחוזה עסקי שנחתם במדינת תאילנד. עוד טען, שבמסגרתו של החוזה, התחייב הנתבע להעביר לו את הסך של 5,900,000 BAHT (מטבע תאילנדי). עוד טען, שהנתבע העביר לו תשלומים אשר הגיעו לסך של 2,600,000 BAHT והוא נותר חייב לו את הסך של 3,300,000 BAHT. עוד טען, שהוא תבע את הנתבע בתאילנד וזכה בפסק דין אשר קבע כי על הנתבע לשלם לו את החוב. אולם, על אף פסק הדין נגדו המשיך הנתבע להתחמק מתשלום החוב. עוד טען, שביום 31.5.2017 הוא הגיע עם הנתבע להבנות בנוגע לתשלום החוב והם עיגנו הבנות אלו בהסכם נוסף.

עוד טען, שכאמור בהסכם, באופן שאינו משתמע לשני פנים, התחייב הנתבע להשיב לו את החוב במקרה של אי עמידה בתשלומים כהאי לישנא:
"**אי עמידה בשני תשלומים מבטלים את חוזה הלוואה אני נדרש לשלם את כל הפרש הסכום במלואו**". עוד טען, שהנתבע לא נשא בתשלומיו כפי שהתחייב לעשות במסגרת ההסכם ובכך הפר אותו באופן יסודי הלכה למעשה. עוד טען, שהנתבע לא התכחש לחובתו להשיב לו את החוב ולראיה, הוא העביר לו מספר תשלומים בחסר.

עוד טען, שהנתבע הפר את ההסכם הפרה יסודית כאשר לא עמד בשני תשלומים, כאמור בהסכם וכי הוא מנסה להתחמק מתשלום החוב, תוך שימוש בטענות שאינן אמת ואשר כל מטרתן לסייע לו להתנער מחובתו לנהוג בהתאם להסכם. עוד טען, שהוא זכאי לבטל את

ההסכם וזאת כאמור בסעיף 7(א) בחוק. עוד טען, כי הוא זכאי להשבה כאמור בסעיף 9(א) בחוק ולפיצוי כאמור בסעיף 10 בחוק, כאשר פיצוי זה יתבסס על הנזק שנגרם לעסקיו מהפרת ההסכם על ידי הנתבע.

עוד טען, לעניין הודעת הביטול, כי מעבר לתכתובות חוזרות ונשנות בהן הוא מפציר בנתבע לפעול בהתאם להסכם, הוא התקשה ליצור קשר עם הנתבע ו/או לאתרו. על כן, טען כי הגשת התביעה ומסירתה כדין לנתבע מהווה הודעת ביטול כנדרש בחוק.

עוד טען, שהוא זכאי להשבת החוב (וכי במועד הגשת התביעה שער הבאט הינו 0.10 ₪ לבאט) אשר עומד על סך של 361,903 ₪ בצרוף ריבית והצמדה מיום 31.5.17 ועד ליום הגשת התביעה ובסה"כ 383,998 ₪. עוד טען, שמעשי הנתבע עולים כדי עשיית עושר ולא במשפט.

כתב ההגנה

2. הנתבע הגיש ביום 23.9.21 כתב הגנה בו טען שכתב התביעה לקוי, חסר ופגום ולא ניתן להשיב לו במתכונתו הנוכחית. עוד טען, שהתובע לא צירף תרגום של המסמך שלטענתו הינו עותק מפסק הדין שניתן בתאילנד, ללא אסמכתא לתוקפו ומהותו של המסמך, ובאופן שלא ניתן להבין מהו המסמך המצורף וכיצד יש להתייחס אליו.

עוד טען, שגם המסמך הנוסף שלטענת התובע הינו ההסכם שנחתם בין הצדדים, ערוך בשפה התאילנדית (שלצדו תרגום באנגלית שלא ברור מהי תקינותו) שאינו חתום ואינו נושא כל אסמכתא באשר למועדו, תוקפו ו/או כשרותו.

עוד טען, שהתובע אינו מסתפק בזאת ומצרף מסמך נוסף, שלישי במספר, שלטענתו מהווה אסמכתא לתשלומים שבוצעו על חשבון החוב לכאורה. גם במקרה זה לא מצורף תרגום למסמך ואישור על תוקפו. עוד טען, שנספחי כתב התביעה מהווים חלק בלתי נפרד ממנו וככאלו חייבים להיות מתורגמים לשפה העברית באמצעות מתורגמן מוסמך ועל פי כללי סדרי הדין ומאומתים כנדרש למסמכי חוץ. לכן, טען, מתכונתו הנוכחית של כתב התביעה, אינה מאפשרת לו להתגונן מפניו.

עוד טען, כי דין התובענה להידחות על הסף בהעדר סמכות עניינית. התובע מבסס תובענתו על הטענה להפרת הסכם שנחתם ביניהם. על פי ההסכם, מדובר בחוזה בינו ובין חברה תאילנדית. עוד טען, שמעבר לעובדה כי המדובר בישות משפטית זרה נפרדת (שאין לה כל קשר לישראל) הרי שהתובע אף לא הציג ולו ראשית ראיה לקשר בינו ובין החברה התאילנדית.

עוד טען, שיש לדחות את התביעה בהעדר סמכות מקומית. מדובר בתביעה חוזית שנחזה להיערך באי פוקט שבתאילנד, ושנחתם בין חברה תאילנדית ובין הנתבע שבנוסף להיותו אזרח ישראל הינו גם אזרח נושא דרכון צרפתי ומכובעו זה חתם על ההסכם. עוד טען, שמעבר לעובדה כי מדובר בהליך שנוהל במדינה זרה, על כל המשתמע מכך, לא ברור מלכתחילה, מהו הבסיס שמכוחו קונה בית המשפט בישראל את סמכותו לדון בתובענה. המדובר בסכסוך שעניינו הסכם שנערך בחו"ל, שצדדים לו ישויות זרות. עוד טען, שההסכם נשוא התובענה אינו נושא תניית שיפוט מקומית ו/או ענייניות לפיה ידונו בסכסוך בין הצדדים, בתי המשפט בישראל.

עוד טען, להליך תלוי ועומד שכן בימים אלו מתנהל הליך ערעור בתאילנד בגין פסק הדין שניתן בתובענה בין הנתבע ובין החברה התאילנדית. עובדת קיומו של הליך ערעור הוסתרה על ידי התובע, ככל הנראה כי קיום הליך תלוי ועומד בעניין יוביל לעיכוב הליכים בתובענה דנן.

עוד טען, להעדר יריבות מול התובע שכן כל ההתקשרות הינה בין החברה התאילנדית ובינו שהינו אזרח צרפתי. עוד טען, שהרקע למחלוקת המשפטית שבין הצדדים הינה עסקה לרכישת פעילות בית מלון באי פוקט בתאילנד שנחתמה בין חברה תאילנדית בשם ESCAPE DREAM CO.LTD שהתובע היה אחד מבעלי מניותיה ובין הנתבע. עוד טען, שהבסיס החוזי נשוא התובענה נעשה בין הנתבע ובין החברה התאילנדית ולתובע אין עילה לטענות חוזיות כלפיו.

עוד טען, שבסיס ההתקשרות החוזית הייתה העברת פעילות המלון מהחברה התאילנדית לידיו, כאשר הפעילות נקייה מכל חוב ו/או עיקול ו/או שיעבוד לצד ג', וכאשר לעסק (בית המלון) קיימים מלוא הרישיונות הנדרשים עפ"י החוק בתאילנד. בפועל, הועברה פעילות המלון ללא רישיונות לניהול עסק מסוג זה כנדרש ע"ד רשויות החוק בתאילנד, ובנוסף השאירה החברה התאילנדית מאחוריה חובות עתק של מיסי ארנונה בסך של 1,500,000 BAHT, שנצברו במשך 15 שנה. בשל האמור, טען, נפתחו כנגד החברה ובעליה הליכים אזרחיים ופליליים המתבררים על ידי הרשויות המקומיות המוסמכות.

עוד טען, שהתובע הוא זה שנהג בחוסר תום לב ובחוסר שקיפות כלפיו העולה לכדי מעשה תרמית של ממש. התובע הסתיר ממנו באופן מכוון את החובות הקיימים על הנכס ובעצם סיכל במודע את האפשרות להשלים את העברת המניות בחברה על שמו.

הבקשה לסילוק על הסף ופסק הדין

3. הנתבע הגיש בצוותא חדא עם כתב ההגנה בקשה לסילוק על הסף. התובע הגיש תשובה ביום 10.10.21 וביהמ"ש דן בבקשה בדיון שהתקיים ביום 13.2.22.

4. מכיוון שהתובע טען כי הנתבע לא טען לפורום לא נאות, ביהמ"ש הורה לנתבע להגיש הבקשה שוב. הבקשה המתוקנת הוגשה ביום 24.2.22 וביהמ"ש הורה לתובע להשיב. התובע לא השיב, על אף שקיבל ארכה, למרות שלא הגיש בקשה לארכה. לכן, ביהמ"ש קיבל הבקשה לסילוק על הסף על יסוד הבקשה המתוקנת וסילק התביעה על הסף בפסק דין מיום 22.3.22.

הבקשה לביטול פסק הדין

5. התובע הגיש בקשה לביטול פסק הדין ביום 29.3.22 והנתבע הגיש תשובה ביום 7.4.22.

6. לעניין המחדל להגיש התשובה במועד, המבקש תלה את האחריות לכך באי רישום מועדים במשרד בא כוחו. אין די בכך. בית המשפט העליון קבע בע"א 1782/06 משרד הבינוי והשיכון נ' סולל בונה (פורסם בנבו) כי "**אמרתו של כבוד הנשיא מ' זמורה בע"א 376/46 רוזנבאום נ' רוזנבאום, פ"ד ב 235, 254: "אמת ויציב – אמת עדיף". אמרה זו נכונה ויפה היא, אך לצידה יש לזכור כל העת כי גם האמת זקוקה לקרקע יציבה שתוכל לעמוד עליה. הכללים הפרוצדוראליים, ובהם כללים בדבר מועדי הגשת כתבי בי דין, חיוניים לקיומו של הליך תקין ולביאור האמת והצדק: "באין כללים - אין משפט ובאין משפט – אין צדק" (שלמה לוין תורת הפרוצדורה האזרחית – מבוא ועקרונות יסוד 22 (1999))."** עוד נקבע בפסק הדין בעניין משרד השיכון כי לצד בחינת מחדל המבקש על ביהמ"ש לשקול את סיכויי הצלחת טענות המבקש לגוף התובענה.

7. לענייננו, גם אם ביהמ"ש יתעלם ממחדל המבקש, והוא לא מתעלם, בחינת סיכויי הצלחת טענות המבקש מלמדת שיש לדחות הבקשה לביטול פסק הדין מהנימוקים שלהלן.

התובע לא ביקש לאכוף פסק החוץ בישראל

8. התובע טען בסעיף 6ג לתשובה לבקשה המתוקנת כי התביעה כאן הוגשה על אף שזכה בפסק דין חלוט נגד הנתבע בתאילנד, "**נוכח הקושי שבאכיפת פסקי דין בתאילנד**". ביהמ"ש קובע כי קושי באכיפת פסק הדין בו זכה התובע בתאילנד, קושי שלא פורט ולא הובהר, אינו מצדיק הגשת התביעה כאן. לכל היותר, על התובע היה להגיש בקשה לאכיפת פסק החוץ בישראל.

9. התובע נשאל בדיון מדוע לא הגיש בקשה לאכיפת פסק החוץ וענה כלהלן:

"ב"כ התובע: כשבית המשפט אומר לי שמרגע שהעניין לובן בערכאה זרה אחרת מצופה להגיש בקשה לאכיפת פסק חוץ או לממשו באותה מדינה אני אומר שבאשר למימוש מאוד קשה לממש פסק דין בתאילנד שלא על דרך שוחד, רשויות האכיפה בתאילנד אינן אפקטיביות ולתובע עומד הליך תלוי של צו הרחקה שהוציא נגדו הנתבע כדי להימנע מתשלום. לשאלה אם מה שאמרתי מגובה בתצהיר אני אומר שבתשובה לבקשה ולאחר עיון אני אומר שזה לא שם. באשר לדברי בית המשפט בקשר לציפייתו שאם העניין לובן ויש פס"ד יש לפעול לאכיפתו על דרך אכיפת פסק חוץ אני אומר שחוק אכיפת פסק חוץ התנאים לאכיפה שהפסק ניתן לאכיפה במדינה שלפי דיניה בתי המשפט שלה מוסמכים לתיתו, התנאי השני שהפסק אינו ניתן לערעור והשלישי שהחיוב ניתן לאכיפה לפי הדין בישראל ותוכנו אינו סותר את תקנת הציבור והתנאי הנוסף שהוא בר ביצוע במדינה בה ניתן. אנו סבורים שהוא לא בר ביצוע במדינה בה ניתן כי התובע ניסה לאכוף אותו ולא הצליח ולכן נאלץ להגישו בישראל. מפנה לס' 11 "הכרה בפסקי חוץ". בית המשפט יכיר אם חלו עליו כל אלה והתנאי הראשון שחל עליו הסכם פסק חוץ ועם תאילנד לא חל, ההתחייבות אינה חלה על פסקי חוץ הניתנים לאכיפה על פי חוק בישראל ושנתמלאו תנאי ההסכם. כך או כך לא חל עליו הסכם עם מדינת חוץ. אני לא מכיר שיש הדדיות."

10. אין בטענות התובע מענה ענייני למחדלו להגיש בקשה לאכיפת פסק החוץ, אלא השערות בלבד, בדבר סיכויי הגשת בקשה לאכיפת פסק החוץ.

11. די היה בכך כדי לדחות התביעה על הסף, על אחת כמה וכמה לדחות בקשה לביטול פסק דין.

פורום לא נאות

12. גם אם ביהמ"ש יתעלם מרצונו של המבקש לעקוף את קיומו של פסק דין בתאילנד ולנהל מחדש ברור המחלוקת בבימ"ש בישראל, על ביהמ"ש לדחות הבקשה לביטול פסק דין מסיבה נוספת. מעובדות המקרה עולה בברור שבימ"ש בישראל אינו הפורום הנאות לליבון המחלוקת.

13. המבקש תלה יהבו בדיון במסמך בעברית שמעגן הסכמה בין הצדדים.

14. המשיב השיב בדיון לטענה בעניין המסמך שנכתב בעברית כלהלן: **"ישנו הסכם בעברית אך הוא קשור לעסקה בתאילנד למכירת חברה תאילנד. גם לפי מבחן רב הזיקות קושר הכל לתאילנד, כל המסמכים בתאילנדית. ישנו פס"ד בתאילנדית שלא תורגם לעברית ולא ניתן לקרוא אותו ובכך התובע כשל".**

15. ההסכם בעברית שלטענת המשיב נחתם בתאילנד מיום 31.5.17 מפנה ל"**תנאי הלוואה שנקבעו בחוזה**" לרכישת חברה תאילנדית שנכרת בתאילנד בשפה התאילנדית. המשיב לבקשה לביטול פסק הדין טען שלפני ביהמ"ש "**עסקה לרכישת חברה תאילנדית, שעסקה בהפעלת מלון שנמצא פיזית בתאילנד, הסכם הרכישה נערך בשפה התאילנדית, במשרד עורכי דין שפועל בתאילנד, וסכום התמורה בעסקה נקבע במטבע תאילנדי**".

16. לא זו אף זו, וכאמור לעיל, המבקש טען כי ניתן לזכותו פסק דין בתאילנד שעותק ללא תרגום שלו צורף לכתב התביעה.

17. מכאן שיש לדחות הבקשה לביטול פסק הדין גם מחמת היות בימ"ש בישראל פורום לא נאות לברור המחלוקת.

סוף דבר

18. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי מכלול השיקולים מחייב דחיית הבקשה לביטול פסק הדין וכך קובע.

19. כמו כן, ביהמ"ש מחייב המבקש בתשלום הוצאות המשיב בסכום הערבון שהופקד בקופת ביהמ"ש. המזכירות תעביר למשיב הערבון שהופקד בקופת ביהמ"ש.

ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ב, 12 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט